

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.676/2017/10.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Panyik József ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Subai Gáspár jogtanácsos

A per tárgya: felügyeleti bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.32.744/2016/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.32.744/2016/20. számú ítéletét - részben eltérő indokolással - hatályában fenntartja azzal, hogy alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a alperes neveről szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) alapján hivatalból eljárást folytatott le a H. Zrt. (a továbbiakban: Társaság) működésének ellenőrzésére. Az vizsgálat alapján visszavonták a Társaság engedélyét, kezdeményezték felszámolását, és a 2013.12.11 és 2015.03.05.

közötti időszakra hivatalból célvizsgálatot indítottak a felperessel, mint a Társaság 2/2013.(12.06.) közgyűlési határozattal határozatlan időtartamra megválasztott igazgatósági tagjával szemben. Az eljárásról a felperest a 2015. augusztus 28-án kelt tájékoztatóval értesítették.

[2] A H-JÉ-III-B-76/2016. számú határozat (a továbbiakban: Határozat) a befektetési vállalkozás igazgatósági, valamint irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete tagjának felelősségére vonatkozó jogszabályi előírások súlyos megsértése miatt 20.000.000 (húszmillió) forint összegű felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte a felperest.

A határozat fejrésze szerint „az MNB nevében eljáró Pénzügyi Stabilitási Tanács felhatalmazása alapján az alábbi határozatot hozom.”, záró részében foglaltak alapján pedig „A határozatot az MNB-nek az MNB tv. 4.§ (9) bekezdésében és 39.§ (1) bekezdés 1) pontjában meghatározott feladatkörben, az MNB tv. 13.§ (11) bekezdés alapján átruházott kiadmányozási jogkörben eljárva hoztam meg.” A Határozatot „Dr. W. L. alelnök” írta alá és látta el az alelnöki pecséttel.

A kereseti kérelem

[3] A felperes - amellet, hogy érdemben vitatta a Határozat megállapításait - a hatáskör - kiadmányozás kérdéseire hivatkozva kérte annak hatályon kívül helyezését.

Az elsőfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével hatályon kívül helyezte a Határozatot.

A Pp. 336/A.§ (1) bekezdését alkalmazva a hatáskör-kiadmányozás kérdés kapcsán vizsgálta az alperesi határozat semmisségét, figyelembe vette az 1/2003. KPJE határozatot. Értékelése szerint nincs akadálya annak, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanács (a továbbiakban: PST) a törvényben biztosított hatáskörét a PST Ügyrendjében (a továbbiakban: Ügyrend) megjelölt - kiadmányozási joggal felruházott - alelnök útján gyakorolja, ez azonban nem érinti a PST hatáskörét és felelősségét: a határozatot a PST-nek kell meghozni, eljáró szervként őt kell feltüntetni. Az Ügyrendben kijelölt kiadmányozónak a határozat aláírásakor kell arra utalnia, hogy ezt a jogát a hatáskörrel rendelkező nevében és megbízásából gyakorolja.

[5] A perbeli esetben azonban már magát a döntést sem a PST, hanem a határozatot aláíró alelnök hozta meg. Az MNB tv. az alperesi határozat meghozatalának alapját képező döntést testületi hatáskörbe utalja nyilvánvalóan garanciális okok miatt, ilyen ügyekben a PST egyszerű szótöbbséggel határoz. Jelen ügyben azonban

nem a kiadmányozási jogkör gyakorlására való hivatkozással, a PST döntésének kiadására került sor az aláírással, hanem a PST hatáskörének elvonásával az alelnök saját nevében hozott határozatot (fejrész, aláírás, indokolásban egyes szám első személy). Az Alkotmánybíróság határozatai folytán a jogbiztonság követelményének része a jogalkalmazói magatartás kiszámíthatósága is. A 75/1995. (XI.21.) AB számú határozat azt is kimondta, hogy az alanyi jogok és kötelezettsége érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek.

- [6] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a Határozat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 121.§ (1) bekezdés b) pontja alapján semmis, melynek okán az egyéb kereseti kérelmeket nem bírálhatta el, az alperesi határozatot pedig a Pp. 339 § alapján hatályon kívül helyezte.
- [7] Az elsőfokú bíróság a 14/2004. (V.7.) AB határozatra, illetőleg a Kúria Kfv.V.35.216/2014/8. számú ítéletére való hivatkozással a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is megállapította. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem az is szükséges, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.
- [8] Az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy az alperesi határozat abban az esetben is az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő lenne, ha a PST a tárgyi ügyben döntést hozott volna, tekintettel arra, hogy ilyen döntés a rendelkezésre álló iratok alapján a közigazgatási eljárásban az ügyfél számára nem volt megismerhető, ezáltal a Ket. és az Alaptörvény tisztességes eljárásra - különös tekintettel az ügyféljogok gyakorolhatóságára - vonatkozó követelménye oly mértékben sérült volna, amely önmagában megalapozza a határozat hatályon kívül helyezését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [10] Az alperes álláspontja szerint jogértelmezési kérdés az, hogy ki hozhat meg egy közigazgatási határozatot. A Kúria már az 1/2015. KMJE határozatában megállapította, hogy hatáskörrel az alperes rendelkezik, a PST az alperes nevében eljáró, nem önálló szerv. Ezekben az esetekben a hatáskör kizárólagos címzettje és jogosultja az alperes MNB és nem a PST. A PST a hatáskört az MNB nevében

gyakorló testületi szerv, mely a kiadmányozás jogát az MNB tv. 13. § (10) és (11) bekezdései szerint ruházhatja át az alelnökre. A kiadmányozó alelnök a határozatot nem saját nevében, hanem az MNB nevében eljárva kiadmányozza. A kiadmányozás pedig az okirat aláírásán túl magába foglalja az ügyben hozott döntést is. Ebben a körben hivatkozott arra is, hogy az ismert eljárási szabályok – a Ket. és a Pp. – nem szabályozzák külön a döntés meghozatalát az aláírástól. A kiadmányozás érdemben tehermentesíti a hatáskör gyakorlóját. A jogalkotói szándék teljesen egyértelműen arra utalt, hogy a döntéshozatal delegálhatóságát teremtsen meg a hatáskör átruházása nélkül. A kiadmányozás fogalmának a jogerős ítéletben szereplő kiüresítő értelmezése a hatáskörnek a kiadmányozási jogkörben való gyakorlását ellehetetlenítené.

- [11] A kiadmányozás jogának perbelivel egyező gyakorlása még akkor sem volna semmisségi okként értékelhető, ha egyébként jogszabálysértő volna, mivel az ügy egyértelműen az eljáró hatóság, vagyis az MNB hatáskörébe és illetékességébe tartozott. Fel sem merül, hogy a határozatot az alelnök magánszemélyként hozta volna meg. Azt, hogy a semmisségi ok nem állt fenn, alátámasztja, hogy a perbeli határozattal azonos megfogalmazást tartalmazó határozatok bírósági felülvizsgálata iránti perekben a Kúria számos felülvizsgálati eljárásban járt el és mégsem találta semmisnek az alperesi határozatot (Kfv.I.35.116/2016/7., Kfv.V.35.315/2016/4., Kfv.V.35.683/2016/7., Kfv.III.37.929/2016/7., Kfv.I.35.126/2017/8., Kfv.I.35.168/2017/5.)
- [12] Álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikkének sérelme is bekövetkezett. Az MNB tv. a hatáskör gyakorlóját kifejezetten ekként nem nevesíti, a 13. § (11) bekezdése azonban a PST-t jogosítja fel a kiadmányozási jog átruházására. Mivel azt kell feltételezni, hogy az MNB tv. 13.§ (11) bekezdése a józan észnek megfelelően nem arra irányul, hogy átruházott kiadmányozási jogkörben ne születhessen jogszerű határozat, hanem arra, hogy az alperes minél hatékonyabban láthassa el a MNB tv. 4.§ (9) bekezdésében és 39. §-ában szereplő hatáskörét, az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítani, hogy a kiadmányozás jogszerű volt, mivel az aláíró a határozat bevezető részében feltüntette, hogy a PST felhatalmazása alapján jár el.
- [13] Álláspontja szerint a Pp. 206.§ (1) bekezdés, 221.§ (1) bekezdésének sérelme is bekövetkezett, mert az MNB-vel, mint alperessel szemben közigazgatási perben olyan ítélet semmiképpen nem hozható, amely szerint a keresettel támadott határozatot nem az MNB hozta. Ennek folytán az ítélet rendelkező része és indokolása nem áll összhangban. A jogerős ítéletnek az alperesi eljárás tisztességtelenségére vonatkozó része sincs összhangban a rendelkező résszel, továbbá az elsőfokú bíróság a semmisségi okra tekintettel az egyéb kereseti kérelmet nem bírálta el.

- [14] Az elsőfokú bíróság az ítélet meghozataláig terjedő 5 tárgyalást magába foglaló, parttalanná vált eljárás alatt a feleket több alkalommal felhívta az ügy érdemében álláspontjuk összefoglalására és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről nem tájékoztatott a Pp. 3.§ (3) bekezdésének megfelelően.
- [15] A későbbiekben, a felperes előadása nyomán vitatta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezésnek lenne helye.
- [16] A felperes nem terjesztett elő írásbeli ellenkérelmet, beadványában mindössze a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson való elbírálását kezdeményezte. A későbbiekben a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasítását kérte, mivel a Pp. 339.§ (2) bekezdés g) alapján az elsőfokú ítélet ellen fellebbezésnek van helye. Ezt követően jogszabályokat, illetve a Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.26.921/2013/3. számú végzését csatolta álláspontjának alátámasztására. Hivatkozott olyan, az alperes ellen folyó közigazgatási perekre, ahol volt helye fellebbezésnek.
- A tárgyaláson előadott szóbeli érdemi ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályban tartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [18] A Kúria a Pp. 272.§ (2), 275.§ (1) és (2) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok, és a rendelkezésre álló adatok alapján vizsgálta felül. Ennek során először a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítására, és az alperes személyére vonatkozó előadásokat értékelte.
- [19] A Pp. 339.§ (2) bekezdés szerint a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja: ha a per tárgya g) az adó-, vagy illetékkötelezettség megállapításáról vagy a külön jogszabály szerint ezzel egy tekintet alá eső más fizetési kötelezettségről és az ezekhez kapcsolódó egyéb befizetésekről hozott határozat, q) ha törvény azt megengedi.
- A Pp. 340.§ (2) bekezdése értelmében a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye, ha a közigazgatási pert olyan elsőfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indították, amely ellen közigazgatási úton nincs helye fellebbezésnek és e határozatot a bíróság törvény alapján megváltoztathatja.
- [20] Az adójellegű kötelezettségek természetét a Kúria az illetékről szóló 1990. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 43.§ (3) bekezdése körében, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás illeték kérdése kapcsán már vizsgálta, attól eltérni jelen

esetben sem kíván.

Eszerint Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. tv. 28.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében Magyarországon minden természetes személy, jogi személy és más jogalany adó, járulék, hozzájárulás, vagyonszerzési illeték, pótlék vagy más hasonló - az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli - rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség teljesítésével járul hozzá a közös szükségletek fedezetéhez. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 6.§ (3) bekezdés b) pontja szerint az állam működési bevételei közé tartozó közhatalmi bevételek adókból, illetékekből, járulékokból, hozzájárulásokból, bírságokból, díjakból és más fizetési kötelezettségekből származnak.

[21] A közhatalmi (közjogi) fizetési kötelezettségek körében azok célja szerint fiskális és közigazgatási jellegű bevételeket lehet megkülönböztetni. Az előbbik esetében a cél a forrásteremtés, az utóbbiaknál a cél más, jellemzően a represszió, vagy a reparáció, illetve a közigazgatás működése. A fiskális bevételek közé tartoznak azok, amelyeknél az állam közvetlen ellenszolgáltatás nélküli fizetési kötelezettséget ír elő jövedelem, fogyasztás, tevékenység és/vagy vagyon után, azok lehetnek mind adók (pl. áfa), mind adójellegű (pl. rehabilitációs hozzájárulás) befizetések. A nem adó jellegű tételek közé tartoznak azok a szankció típusú fizetési kötelezettségek, amelyek nem egy fiskális jellegű közbevétel nem teljesítésének szankciói, hanem valamely jogszabálysértés jogkövetkezményeként, önállóan jelennek meg. (Kfv.I.35.554/2016/4. számú ítélet [36] és[37] pontok).

[22] Az MNB tv-n alapuló felügyeleti bírság a fentiek szerint nem fiskális jellegű, hanem kifejezetten repressziós tartalmú intézmény. Célját tekintve nem minősül adójellegű kötelezettségnek, ennek folytán az ítélet elleni fellebbezési jog nem alapítható a Pp. 339.§ (2) bekezdés g) pontjára. A felperes által felhívott Fővárosi Törvényszék 9.Pkf.26.921/2013/3. számú végzése nem tárgya a felülvizsgálati eljárásnak, ezért a Kúria mellőzte az abban foglaltak értékelését.

[23] Az, hogy az adott pénzügyi tartalmú kötelezettséget a végrehajtási eljárásban adók módjára kell behajtani szintén nem teszi alkalmazhatóvá a Pp. 339.§ (2) bekezdés g) pontja szerinti adójelleget. Így pl. az, hogy az ún. diákhitel tartozás végrehajtását az 1/2012. (I. 20.) Korm. rendelet 14.§ (1) bekezdésének megfelelően az adóhatóság foganatosítja, nem teszi adójellegűvé a követelést. A felperes előadása ez okból sem volt megalapozott.

[24] A felperes korábbi perekben érvényesülő fellebbezési jogra vonatkozó hivatkozása kapcsán a Kúria vizsgálta, hogy más jogcímen, jelen esetben a Pp. 339.§ (2) bekezdés q) pontja alapján van-e mód

az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre. Az MNB tv. átmeneti szabályainak sorában a 178.§ (1) bekezdés akként rendelkezik, hogy a PSZÁF által folytatott, 2013. október 1-jén már folyamatban lévő eljárásokra és folyamatban lévő megismételt eljárásokra a 2013. szeptember 30-án hatályos szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a PSZÁF alatt az MNB-t kell érteni. A felperessel szemben azonban a közigazgatási eljárás 2015 augusztusi értesítését követően indult, azaz már nem volt lehetőség az MNB tv. 178.§ (1) bekezdése szerinti átmeneti szabályainak alkalmazásával az alperesi határozatnak a Pénzügyi Szervek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. tv. 47.§ (1) bekezdése által biztosított megváltoztatására. Irányadó az MNB tv. 55.§ (1) bekezdése, amely törvényhely már nem engedi meg a bíróság számára az alperesi határozat megváltoztatását. A fellebbezési jog a Pp. 339.§ (2) bekezdés q) pontjára sem alapítható.

[25] Mindezekre tekintettel a Kúria nem látott lehetőséget az alperesi felülvizsgálati kérelem fellebbezési jogra tekintettel történő hivatalbóli elutasítására. A Kúria itt utal arra, hogy felperes 5. sorszámú beadványában a következőket adta elő: „t. Kúriát arról értesítem, hogy felperes fellebbezést terjeszt elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.32.744/2016/20. számon hozott ítélete ellen.” A hivatalból beszerzett adatok szerint a fellebbezés előterjesztésére 2018. január 31. napjáig nem került sor, így ezen előadás eljárásjogi értékelését mellőzte a Kúria.

[26] A Pp. 327.§ (2) bekezdésének megfelelően a keresetet az ellen a közigazgatási szerv ellen kell indítani, amelyik a felülvizsgálni kért határozatot hozta.

A Határozat fejlécének adatai szerint az alperes célvizsgálatának eredményeként hozott döntésről van szó, melynek részese a Pénzügyi Stabilitási Tanács is, továbbá az is megállapítható, hogy az MNB tv. [34] és [35] pontokban ismertetett hatásköri struktúrájában az alelnöknek nincs a közigazgatási jog területén alperesként megragadható szerepe: a határozat közigazgatási jog területén vizsgálható jogszerűségét tehát nem az alelnök, hanem csak az alperes szempontjából lehetett megközelíteni.

A rendelkezésére álló iratok alapján az is megállapítható, hogy az ügy az MNB, azaz alperes hatáskörébe tartozik. Az eljárás hivatalból indult meg, erről a felperest az alperesnek erre feljogosított szervezeti egysége értesítette, a vizsgálatot is ő folytatta le. A Jelentést is az alperes erre felhatalmazott szerv kézbesítette a felperesnek. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresete nyomán az alperessel szemben kezdeményezett közigazgatási pert folytatta le.

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott más ügyekben a Kúriának a felülvizsgálati eljárások egyikében sem kellett a perbelivel azonos semmisségi kérdésben állást foglalni, így a

megjelölt ítéletek jelen felülvizsgálati eljárásba való elemzését mellőzte.

[28] A semmisség körében alkalmazandó normák kapcsán rögzíti a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság és a felek által is többször hivatkozott 1/2003. KPJE jogegységi határozatot a Kúria a 2/2015. BKMPJE jogegységi határozatával 2015. július 6. napján hatályon kívül helyezte, mivel az a közigazgatási szervezetrendszer időközben bekövetkezett változására tekintettel meghaladottá vált.

[29] Az MNB perbeli felügyeleti eljárására, az MNB tv-ben meghatározott eltérésekkel, az MNB tv. 46.§ folytán irányadók a Ket. rendelkezései. A Ket. 121. (1) bekezdésének b) pontja értelmében a döntést meg kell semmisíteni, ha az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22.§ (3) bekezdése alapján (ideiglenes intézkedés) járt el.

A Ket. ezen rendelkezése folytán tehát semmisnek kell tekinteni mind a pozitív, mind a negatív hatáskörelvonás tilalmába ütköző döntéseket. Pozitív a hatáskörelvonás, ha egy másik szerv, vagy személy az egyébként hatáskörrel rendelkező hatóság helyett dönt, negatív a hatáskörelvonás, ha más hatóság meghatározott tartalmú döntés meghozatalára utasítja a hatóságot. A hatáskör elvonása abszolút semmisségi ok.

[30] Az MNB tv. 46.§ következtében nincs akadálya a Ket. 19.§ (3) bekezdése és (4) bekezdés első mondatai alkalmazásának sem: A hatóság a hatáskörét vagy annak gyakorlását más hatóságra nem ruházhatja át, kivéve, ha törvény a hatáskör törvényben meghatározott esetben, az ott meghatározott másik hatóságra való átruházását kivételesen lehetővé teszi. Nem minősül a hatáskör átruházásának, ha a hatáskör gyakorlója kiadmányozási jogát jogszerűen átengedte.

Az alperesi Ügyrend nem törvény, nem alkalmas hatáskör telepítésre, ezért annak értékelését ebből a szempontból mellőzte a Kúria. Alkalmazására a [33] pont szerint került sor.

[31] A hatáskör és a kiadmányozás megkülönböztetése, elhatárolása a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben nem jogértelmezési kérdés. A Ket. jelen felülvizsgálati eljárásban is irányadó rendelkezése megfelel annak az alapvető dogmatikai elvnek, amely a határozathozatal folyamatában szigorúan megkülönbözteti a hatáskört és a kiadmányozást.

A közigazgatási határozat meghozatala során a kiadmány az ügyintéző által elkészített, és a hatósági hatáskör gyakorlójának jóváhagyása után letisztázott és a kiadmányozásra jogosult részéről hiteles aláírással ellátott, lepecsételt hatósági döntés. Az ügyfelekre csak a kiadmányozott döntésből származnak jogok és kötelezettségek. A Ket. 72.§-ának szabályai következtében a kiadmányozott határozatból ki kell tűnnie, hogy ki a hatáskör gyakorlója a

törvény felhatalmazása alapján, és amennyiben a kiadmányozás során nem ő jár el, akkor tartalmazhat a határozat a hatáskör gyakorlójától eltérő „kiadmányozót”. A kiadmányozás a hatáskörben lefolytatott közigazgatási eljárástól nem különíthető el, annak ugyan már záró szakasza, de még mindenképpen a döntéshozatali folyamat szerves része. A kiadmányozás jogszerűsége vagy jogszerűtlensége csak a hatáskör jogszerű gyakorlásával összefüggésben, arra tekintettel vizsgálható (Kúria Kfv.I.35.282/2016/6. [14] pont). A kiadmányozási jogkörben eljáró személynek tehát csak aláírási joga van, amely aláírási jog nem tartalmaz döntési jogosultságot, viszont tanúsítja azt, hogy a kiadott döntés hiteles, egyező tartalmú azzal, amelyet eredetben a hatáskör címzettje hozott és aláírt. A hatáskör gyakorlójának tehát van hatásköre mind a kiadmányozásra, mind a kiadmányozási jog átruházására, az a személy azonban, akinek jogszerűen átengedték a kiadmányozást, nem jogosult a hatáskör gyakorlására, nem jogosult közigazgatási jogviszonyban döntést hozatalára.

Az alperes alap nélkül hivatkozott arra felülvizsgálati kérelmében, hogy a hatáskör törvényen alapuló, jogszerű átruházása nélkül delegálható lenne a döntéshozatal.

[32] A Ket. egyértelmű szabályozására tekintettel a Kúria nem látott indokot az Alaptörvény 28. cikk alkalmazására.

[33] A hatáskör és a kiadmányozás eltérő tartalmi jellemzői következtében alaptalan a felülvizsgálati kérelem azon koncepciója, amely a hatáskört és a kiadmányozást szinonimaként, azonos jogintézményként kezeli. Az MNB tv. az alperes előadásától eltérő, a [29] pontban foglaltaknak megfelelő szabályozást tartalmaz, egyértelműen megkülönbözteti a hatáskörre és kiadmányozásra vonatkozó szabályokat. A [30] pontban már hivatkozott Ügyrend viszont teljes mértékben egyezik az alperesi előadással, amikor a „kiadmányozás” folyamatába bele érti a döntéshozatalt is. Az azonban, hogy alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak megfelelnek az Ügyrendnek, csak magyarázzák de nem legitimálják az alperesi eljárást. A hatáskör-kiadmányozás kérdésében egyébként maga alperes sem hivatkozott az Ügyrendre sem határozatában, sem felülvizsgálati kérelmében, és annak a peres iratokhoz való csatolását az elsőfokú bíróság előtt ellenezte is.

[34] A hatásköri szabályok kapcsán az MNB tv. szerint irányadó szabályozást a Kúria a Kfv.I.35.588/2016/10. számú ítéletének [43] pontjában foglalta össze. Ebben alkalmazta az MNB, mint alperes személyének meghatározására irányadó 1/2015. KMJE jogegységi határozatot, vizsgálta az MNB határozathozatali struktúráját. Az MNB tv. 4.§ (9) bekezdés alapján a felügyeleti jogkört az alperes MNB gyakorolja, az eljárása során feltárt bizonyítékok alapján, meghatározott esetekben, a határozatot az MNB tv. 13.§ (1) és (2) bekezdései alapján a PST hozza meg. A PST megjelenés nem változtat

a közigazgatási eljárás egységén.

- [35] Az MNB tv. 8. § b) pontja alapján tehát a PST döntéseit az MNB szerveként hozza meg. Az MNB tv. 13.§ (1) és (2) bekezdése alapján a PST hatósági döntése az MNB döntéseként jelenik meg, a döntéshozatali eljárásra az MNB tekintetében megállapított szabályokat kell alkalmazni.

Az MNB tv. ezen szabályai megfelelnek a Ket. 19.§ (3) bekezdésének, és az MNB tv. megengedő rendelkezésének hiányában arra nincs mód, hogy akár más hatóság, akár a PST-től eltérő más szerve az MNB hatáskörének gyakorlója legyen.

- [36] Az MNB tv. 13.§ (11) bekezdése kifejezetten csak arra ad lehetőséget, hogy a PST az ügyrendjében meghatározottak szerint a 13.§ (2) bekezdés k) és l) pontjában meghatározott döntések - ide nem értve a külön törvényben meghatározott szanálást elrendelő, valamint szanálási intézkedést alkalmazó határozatot - tekintetében, egyes döntések vonatkozásában vagy teljes körűen, a kiadmányozási jogot az MNB által alkalmazott vezetői megbízatással rendelkező személyre ruházhatja át. A döntést egyébként, ha nem kerül sor a kiadmányozási jog átruházására, a 13.§ (9) bekezdésének megfelelően a PST elnöke írja alá.

Az MNB tv. ezen rendelkezései alapján tehát kizárólag a kiadmányozási jog átruházására kerülhet sor, a hatáskör átruházása kizárt.

- [37] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az eljárás elhúzódására vonatkozó előadást is tett. Ilyen esetekben a jogorvoslat eszköze azonban nem a felülvizsgálati kérelem, hanem az eljárás elhúzódása miatt a Pp. 114/A.§ szerint előterjeszthető kifogás, amire nem került sor.

- [38] A bizonyítás kérdése sem hozható összefüggésbe a tárgyalások számával. Kétségtelen, hogy a Pp. 336/A. § (1) bekezdése bizonyítás elrendelésének lehetőségét tartalmazza a bíróság számára a közigazgatási határozat semmisségének észlelése esetén az annak alátámasztására szolgáló bizonyítékok tekintetében. Az elsőfokú peres iratok alapján azt lehet megállapítani, hogy a semmisség kérdésében minden adat rendelkezésére állt az elsőfokú bíróságnak, a felek kimerítő nyilatkozatokat tettek, és még az Ügyrendet is becsatolták. Nincs olyan eljárási hiba, amely miatt a Pp. 3.§ (3) bekezdésének sérelmét lehetne megállapítani.

- [39] Mivel az ex lege orvosolhatatlansága folytán a semmis határozat minden joghatás kiváltására alkalmatlan, az elsőfokú bíróság semmilyen más kérdésben nem dönthetett volna. Szükségtelenül foglalt állást az iratok megismerhetőségének, illetve a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének kérdésében.

- [40] Mindezekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság érdemben

helytálló jogerős ítéletét az indokolás fentiek szerinti korrekciójával, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Ugyanakkor észlelte a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az új eljárás lefolytatásáról, miközben egy hatáskör hiányában megsemmisített közigazgatási döntés esetében is felmerülhet a hatáskörrel bíró hatóság új eljárásra kötelezése (BH2017.277.). A hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv előtt hivatalból indult és lefolytatott eljárást - az Alaptörvényben rögzített jogelvek és a Ket. szabályai értelmében - a közigazgatási szervnek le kell zárnia. Alperesnek az új eljárás során ennek megfelelően, közigazgatási döntéssel kell befejeznie a felperessel szemben hivatalból indult eljárást.

A döntés elvi tartalma

- [41] *A pénzügyi felügyeleti bírság nem adó jellegű kötelezés, ez okból az ilyen tartalmú határozat bírósági felülvizsgálata során nincs lehetőség az ítélet elleni fellebbezésre.*
- [42] *A kiadmányozási jog delegálása nem foglalja magába a hatáskör gyakorlóját megillető döntési jogosultság átruházását.*

Záró rész

- [43] A Kúria a pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.
- [44] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperest az Itv. 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megillető illetékmentességre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [45] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria felperes indítványára tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. február 1.

dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Sugár Tamás sk. bíró